

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 17ης Ιουνίου 2021 (*)

«Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα – Οδηγία 2001/29/EK – Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 – Έννοια της “διάθεσης στο κοινό” – Τηλεφόρτωση από διομότιμο δίκτυο (peer-to-peer) αρχείου περιλαμβάνοντος προστατευόμενο έργο και ταυτόχρονη διάθεση τμημάτων του αρχείου αυτού προκειμένου να αναφορτωθούν – Οδηγία 2004/48/EK – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Κατάχρηση των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης – Άρθρο 4 – Πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ζητούν την εφαρμογή των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης – Άρθρο 8 – Δικαίωμα ενημέρωσης – Άρθρο 13 – Έννοια της “ζημίας” – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ’ – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Οδηγία 2002/58/EK – Άρθρο 15, παράγραφος 1 – Νομοθετικά μέτρα προς περιορισμό του περιεχομένου των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων – Θεμελιώδη δικαιώματα – Άρθρα 7 και 8, άρθρο 17, παράγραφος 2, καθώς και άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στην υπόθεση C-597/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Ondernemingsrechtbank Antwerpen (δικαστήριο επιχειρήσεων Αμβέρσας, Βέλγιο) με απόφαση της 29ης Ιουλίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Αυγούστου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited

κατά

Telenet BVBA,

παρισταμένων των:

Proximus NV,

Scarlet Belgium NV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič (εισηγητή), E. Juhász, K. Λυκούργο και I. Jarukaitis, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: C. Strömholm, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Σεπτεμβρίου 2020,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited, εκπροσωπούμενη από τους T. Toremans και M. Hügel, advocaten,
- η Telenet BVBA, εκπροσωπούμενη από τον H. Haouideg, avocat, και τον S. Debaene, advocaat,

- οι Proximus NV και Scarlet Belgium NV, εκπροσωπούμενες από τον B. Van Asbroeck, avocat, την I. De Moortel και τον P. Hechtermans, advocaten,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Pucciariello, avvocato dello Stato,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την J. Schmoll,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Wilman και H. Kranenborg, καθώς και από την J. Samnadda,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10), του άρθρου 3, παράγραφος 2, καθώς και των άρθρων 4, 8 και 13 της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 195, σ. 16), καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/EK (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1 και διορθωτικό ΕΕ 2021, L 74, σ. 35), σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία [της] ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ 2002, L 201, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 337, σ. 11) (στο εξής: οδηγία 2002/58).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited (στο εξής: Mircom), εταιρίας κυπριακού δικαίου, κατόχου ορισμένων δικαιωμάτων αφορώντων μεγάλο αριθμό πορνογραφικών ταινιών παραγωγής οκτώ επιχειρήσεων εγκατεστημένων στις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά, και της Telenet BVBA, εταιρίας εγκατεστημένης στο Βέλγιο, που παρέχει μεταξύ άλλων υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, σχετικά με την άρνηση της τελευταίας να παράσχει πληροφορίες που καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό των πελατών της βάσει πολλών χιλιάδων διευθύνσεων IP τις οποίες συνέλεξε, για λογαριασμό της Mircom, μια ειδικευμένη εταιρία από ένα διομότιμο δίκτυο (peer-to-peer), όπου ορισμένοι πελάτες της Telenet, χρησιμοποιώντας το πρωτόκολλο BitTorrent, φέρονται ότι διέθεσαν ταινίες περιλαμβανόμενες στον κατάλογο της Mircom.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Το δίκαιο της διανοητικής ιδιοκτησίας

– Η οδηγία 2001/29

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3, 4, 9, 10 και 31 της οδηγίας 2001/29 έχουν ως εξής:

«(3) Η προτεινόμενη εναρμόνιση θα συμβάλει στην υλοποίηση των τεσσάρων ελευθεριών της εσωτερικής αγοράς και βασίζεται στο σεβασμό των θεμελιωδών αρχών του δικαίου, ιδίως δε της ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένης της διανοητικής ιδιοκτησίας, της ελευθερίας της έκφρασης και του δημόσιου συμφέροντος.

(4) Η εναρμόνιση του νομικού πλαισίου περί δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων, αυξάνοντας την ασφάλεια του δικαίου και διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας, θα ενθαρρύνει τη διενέργεια σημαντικών επενδύσεων στη δημιουργικότητα και την καινοτομία [...]

[...]

(9) Κάθε εναρμόνιση του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να βασίζεται σε υψηλό επίπεδο προστασίας, διότι τα εν λόγω δικαιώματα είναι ουσιώδη για την πνευματική δημιουργία[·] η προστασία τους συμβάλλει στη διατήρηση και ανάπτυξη της δημιουργικότητας προς όφελος των δημιουργών, των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών, των καταναλωτών, του πολιτισμού, της βιομηχανίας και του κοινού γενικότερα[·] ως εκ τούτου, η πνευματική ιδιοκτησία έχει αναγνωρισθεί ως αναπόσπαστο μέρος της ιδιοκτησίας.

(10) Για να συνεχίσουν τη δημιουργική και καλλιτεχνική τους εργασία, οι δημιουργοί ή οι ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες πρέπει να λαμβάνουν εύλογη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους, όπως και οι παραγωγοί για να μπορούν να χρηματοδοτούν αυτές τις δημιουργίες[·] οι απαιτούμενες επενδύσεις για την παραγωγή προϊόντων, όπως τα φωνογραφήματα, οι ταινίες ή τα προϊόντα πολυμέσων, και υπηρεσιών όπως οι “κατ’ αίτησιν” υπηρεσίες, είναι σημαντικές[·] χρειάζεται κατάλληλη έννομη προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας προκειμένου να εξασφαλιστεί η εύλογη αμοιβή και η ικανοποιητική απόδοση των σχετικών επενδύσεων.

[...]

(31) Πρέπει να διατηρηθεί μια ισορροπία περί τα δικαιώματα και τα συμφέροντα μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών δικαιούχων, καθώς και μεταξύ αυτών και των χρηστών προστατευομένων αντικειμένων [...]

4 Το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, τιτλοφορούμενο «Δικαίωμα παρουσίασης έργων στο κοινό και δικαίωμα διάθεσης άλλων αντικειμένων στο κοινό», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος:

[...]

γ) στους παραγωγούς της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινιών, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους,

[...]

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν αναλώνονται με οιαδήποτε πράξη παρουσίας ή διάθεσης στο κοινό, με την έννοια του παρόντος άρθρου.»

– Η οδηγία 2004/48

5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 10, 14 και 18 της οδηγίας 2004/48 έχουν ως ακολούθως:

«(10) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών συστημάτων προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλό, ισοδύναμο και ομοιογενές επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά.

[...]

(14) Τα μέτρα του άρθρου 6 παράγραφος 2, του άρθρου 8 παράγραφος 1 και του άρθρου 9 παράγραφος 2 θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον σε πράξεις που διενεργήθηκαν σε εμπορική κλίμακα. Αυτό δεν επηρεάζει τη δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν τα εν λόγω μέτρα και σε άλλες πράξεις. Πράξεις που διενεργούνται σε εμπορική κλίμακα είναι οι πράξεις που αποσκοπούν σε άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος· εξαιρούνται συνεπώς, κατά κανόνα, οι πράξεις των τελικών καταναλωτών που ενεργούν καλόπιστα.

[...]

(18) Τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ζητούν την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, διαδικασιών και μέτρων αποκατάστασης δεν θα πρέπει να είναι μόνο οι δικαιούχοι δικαιωμάτων, αλλά και πρόσωπα με άμεσο συμφέρον και ικανότητα διαδίκου, εφόσον το επιτρέπει η εφαρμοστέα νομοθεσία και σύμφωνα με αυτήν, μεταξύ των οποίων μπορούν να περιλαμβάνονται οι επαγγελματικές οργανώσεις διαχείρισης των εν λόγω δικαιωμάτων ή προάσπισης των συλλογικών και ατομικών συμφερόντων τα οποία έχουν αναλάβει να προστατεύουν.»

6 Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, τιτλοφορούμενο «Πεδίο εφαρμογής», προβλέπει στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 3, στοιχείο α', τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των μέσων που προβλέπονται ή ενδέχεται να προβλεφθούν με την κοινοτική ή την εθνική νομοθεσία, καθόσον τα εν λόγω μέσα μπορεί να είναι ευνοϊκότερα για τους δικαιούχους, τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 3, σε οποιαδήποτε προσβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας όπως προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία ή/και την εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.

[...]

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει:

α) τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν το ουσιαστικό δίκαιο διανοητικής ιδιοκτησίας, την οδηγία 95/46/EK [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31)] [...]

7 Το κεφάλαιο II της οδηγίας 2004/48, τιτλοφορούμενο «Μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκατάστασης», περιλαμβάνει τα άρθρα 3 έως 15 αυτής. Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας, τιτλοφορούμενο «Γενική υποχρέωση», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που απαιτούνται για τη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ρυθμίζονται με την παρούσα οδηγία. Τα εν λόγω μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης πρέπει να είναι θεμιτά και δίκαια, να μην είναι περίπλοκα και δαπανηρά άνευ λόγου και να μην προβλέπουν παράλογες προθεσμίες ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.

2. Τα εν λόγω μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκατάστασης πρέπει επίσης να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε να αποτρέπεται η δημιουργία εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο και να προβλέπονται εγγυήσεις κατά της κατάχρησής τους.»

8 Το άρθρο 4 της οδηγίας 2004/48, τιτλοφορούμενο «Πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ζητούν την εφαρμογή των μέτρων, διαδικασιών και μέτρων αποκατάστασης», ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν ως πρόσωπα που έχουν δικαίωμα να ζητούν την εφαρμογή των μέτρων, διαδικασιών και μέτρων αποκατάστασης του παρόντος κεφαλαίου:

- α) τους δικαιούχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας·
- β) κάθε άλλο πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί να χρησιμοποιεί τα εν λόγω δικαιώματα, ιδίως οι κάτοχοι άδειας εκμετάλλευσης, εφόσον το επιτρέπουν οι διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας και σύμφωνα με αυτές·
- γ) τους οργανισμούς [συλλογικής διαχείρισης] δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στους οποίους αναγνωρίζεται συνήθως το δικαίωμα να εκπροσωπούν δικαιούχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, εφόσον το επιτρέπουν οι διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας και σύμφωνα με αυτές·
- δ) τους οργανισμούς προάσπισης επαγγελματικών συμφερόντων στους οποίους αναγνωρίζεται συνήθως το δικαίωμα να εκπροσωπούν τους δικαιούχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, εφόσον το επιτρέπουν οι διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας και σύμφωνα με αυτές.»

9 Το άρθρο 6 της οδηγίας, τιτλοφορούμενο «Αποδεικτικά στοιχεία», ορίζει στην παράγραφο 2 τα ακόλουθα:

«Υπό τους ίδιους όρους, σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος σε εμπορική κλίμακα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται ώστε οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να έχουν τη δυνατότητα, εφόσον ενδείκνυται, κατόπιν αιτήσεως ενός διαδίκου, να διατάσσουν την κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ευρισκομένων υπό τον έλεγχο του αντιδίκου, με την επιφύλαξη ότι διασφαλίζεται η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.»

10 Το άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας, τιτλοφορούμενο «Δικαίωμα ενημέρωσης», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και κατόπιν αιτιολογημένου και αναλογικού αιτήματος του προσφεύγοντος, οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να δύνανται να διατάσσουν την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών, που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, από τον παραβάτη ή/και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο το οποίο:

- α) βρέθηκε να κατέχει τα παράνομα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα·
- β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα·
- γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος,
ή
- δ) υποδείχθηκε, από το πρόσωπο των στοιχείων α), β) ή γ), ως εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών.

2. Οι πληροφορίες της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται:

- α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και

των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπορών λιανικής·

β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που εισπράχθηκε για τα εν λόγω εμπορεύματα ή υπηρεσίες.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων κανονιστικών διατάξεων οι οποίες:

α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης·

β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται βάσει του παρόντος άρθρου·

γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης·

δ) παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης της παροχής πληροφοριών που θα υποχρέωναν το κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 πρόσωπο να παραδεχθεί τη συμμετοχή του ιδίου ή των στενών συγγενών του στην προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, ή

ε) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.»

11 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προσωρινά και συντηρητικά μέτρα»:

«Στις περιπτώσεις προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να δύνανται να διατάσσουν, εφόσον ο ζημιωθείς διάδικος αποδεικνύει την ύπαρξη περιστάσεων που είναι δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο την καταβολή της αποζημίωσης, τη συντηρητική κατάσχεση των κινητών και ακινήτων αγαθών του φερόμενου ως παραβάτη, περιλαμβανομένης της δέσμευσης των τραπεζικών του λογαριασμών και των λοιπών περιουσιακών του στοιχείων. Προς τούτο, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να ζητούν την κοινοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ή την προσήκουσα πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες.»

12 Κατά το άρθρο 13 της οδηγίας αυτής, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αποζημίωση»:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες δικαστικές αρχές, κατόπιν αιτήσεως του ζημιωθέντος, να καταδικάζουν τον παραβάτη ο οποίος προέβη σε προσβολή του δικαιώματος από δόλο ή βαριά αμέλεια να καταβάλει στον δικαιούχο του δικαιώματος αποζημίωση αντίστοιχη προς την πραγματική ζημία που υπέστη ο δικαιούχος εξαιτίας της προσβολής του διανοητικής ιδιοκτησίας.

Όταν οι δικαστικές αρχές καθορίζουν την αποζημίωση:

α) λαμβάνουν υπόψη όλα τα συναφή ζητήματα, όπως τις αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της απώλειας κερδών, τις οποίες υφίσταται ο ζημιωθείς διάδικος, και τα τυχόν αδικαιολόγητα κέρδη που αποκόμισε ο παραβάτης και, εφόσον ενδείκνυται, άλλα στοιχεία, πέραν των οικονομικών, όπως η ηθική βλάβη που προκάλεσε στον κάτοχο του δικαιώματος η προσβολή,

ή

β) εναλλακτικώς προς το στοιχείο α), δύνανται, εφόσον ενδείκνυται, να καθορίζουν την αποζημίωση ως κατ' αποκοπή ποσό βάσει στοιχείων όπως τουλάχιστον το ύψος των δικαιωμάτων ή λοιπών αμοιβών που θα οφείλονταν αν ο παραβάτης είχε ζητήσει την άδεια να χρησιμοποιεί το επίμαχο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας.

2. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο παραβάτης προέβη στην προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας εν αγνοία του ή ενώ δεν υπήρχαν βάσιμοι λόγοι να το γνωρίζει, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα των δικαστικών αρχών να διατάσσουν την αναζήτηση των κερδών ή την καταβολή αποζημίωσης, η οποία μπορεί να είναι προκαθορισμένη.»

– *Η οδηγία 2014/26/ΕΕ*

- 13 Το άρθρο 39 της οδηγίας 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2014, L 84, σ. 72), το οποίο φέρει τον τίτλο «Κοινοποίηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης», ορίζει τα ακόλουθα:

«Μέχρι τις 10 Απριλίου 2016, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτουν, κατάλογο των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στις επικράτειές τους.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τυχόν αλλαγές στον κατάλογο αυτό.

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες αυτές και τις επικαιροποιεί.»

Η ρύθμιση περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

– *Η οδηγία 95/46*

- 14 Περιλαμβανόμενο στο επιγραφόμενο «Βασικές αρχές της νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων» τμήμα ΙΙ, του κεφαλαίου ΙΙ, της οδηγίας 95/46, το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας προέβλεπε τα ακόλουθα:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνεται μόνον εάν:

[...]

στ) είναι απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό τον όρο ότι δεν προέχει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα που χρήζουν προστασίας δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.»

- 15 Το άρθρο 8, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής είχε ως ακολούθως:

«1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχουν πληροφορίες για τη φυλετική ή εθνική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις και την υγεία και τη σεξουαλική ζωή.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει εφόσον:

[...]

ε) η επεξεργασία αφορά δεδομένα τα οποία προδήλως δημοσιοποιούνται από το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται ή είναι αναγκαία για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου.»

- 16 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της εν λόγω οδηγίας όριζε τα ακόλουθα:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν με νομοθετικά μέτρα την εμβέλεια των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1, του άρθρου 10, του

άρθρου 11 παράγραφος 1 και των άρθρων 12 και 21, όταν ο περιορισμός αυτός απαιτείται για τη διαφύλαξη:

[...]

ζ) της προστασίας του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων προσώπων.»

– *Ο κανονισμός 2016/679*

17 Το άρθρο 4 του κανονισμού 2016/679, τιτλοφορούμενο «Ορισμοί», ορίζει στα σημεία 1, 2, 9 και 10 τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

1) “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα”, κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο (“υποκείμενο των δεδομένων”): το ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως μέσω αναφοράς σε αναγνωριστικό στοιχείο ταυτότητας, όπως όνομα, σε αριθμό ταυτότητας, σε δεδομένα θέσης, σε επιγραμμικό αναγνωριστικό ταυτότητας ή σε έναν ή περισσότερους παράγοντες που προσιδιάζουν στη σωματική, φυσιολογική, γενετική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική ταυτότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου·

2) “επεξεργασία”, κάθε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή σε σύνολα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διάρθρωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η μεταβολή, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινολόγηση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, ο περιορισμός, η διαγραφή ή η καταστροφή·

[...]

9) “αποδέκτης”, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας, στα οποία κοινολογούνται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, είτε πρόκειται για τρίτον είτε όχι.
[...]

10) “τρίτος”, οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή, υπηρεσία ή φορέας, με εξαίρεση το υποκείμενο των δεδομένων, τον υπεύθυνο επεξεργασίας, τον εκτελούντα την επεξεργασία και τα πρόσωπα τα οποία, υπό την άμεση εποπτεία του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα».

18 Το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού, τιτλοφορούμενο «Νομιμότητα της επεξεργασίας», προβλέπει στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ´, και δεύτερο εδάφιο, τα ακόλουθα:

«Η επεξεργασία είναι σύννομη μόνο εάν και εφόσον ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

στ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τους σκοπούς των έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τρίτος, εκτός εάν έναντι των συμφερόντων αυτών υπερισχύει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων που επιβάλλουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως εάν το υποκείμενο των δεδομένων είναι παιδί.

Το στοιχείο στ) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην επεξεργασία που διενεργείται από δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.»

19 Το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», προβλέπει στην παράγραφο 2, στοιχεία ε' και στ', ότι η απαγόρευση της επεξεργασίας ορισμένων ειδών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτει, μεταξύ άλλων, στοιχεία σχετικά με τη σεξουαλική ζωή ή τον γενετήσιο προσανατολισμό φυσικού προσώπου δεν ισχύει όταν η επεξεργασία αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία έχουν προδήλως δημοσιοποιηθεί από το υποκείμενο των δεδομένων ή είναι, μεταξύ άλλων, απαραίτητη για τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων.

20 Το άρθρο 23 του κανονισμού 2016/679, το οποίο φέρει τον τίτλο «Περιορισμοί», ορίζει στην παράγραφο 1, στοιχεία θ' και ι', τα εξής:

«Το δίκαιο της Ένωσης ή του κράτους μέλους στο οποίο υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία των δεδομένων μπορεί να περιορίζει μέσω νομοθετικού μέτρου το πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 και στο άρθρο 34, καθώς και στο άρθρο 5, εφόσον οι διατάξεις του αντιστοιχούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22, όταν ένας τέτοιος περιορισμός σέβεται την ουσία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και συνιστά αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για τη διασφάλιση:

[...]

θ) της προστασίας του υποκειμένου των δεδομένων ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων·

ι) της εκτέλεσης αστικών αξιώσεων.»

21 Κατά το άρθρο 94 του κανονισμού 2016/679, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κατάργηση της οδηγίας [95/46]»:

«1. Η οδηγία [95/46] καταργείται από τις 25 Μαΐου 2018.

2. Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται παραπομπές στον παρόντα κανονισμό. [...]

22 Το άρθρο 95 του ίδιου κανονισμού, τιτλοφορούμενο «Σχέση με την οδηγία [2002/58]», ορίζει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δεν επιβάλλει πρόσθετες υποχρεώσεις σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα σε σχέση με την επεξεργασία όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό σε δημόσια δίκτυα επικοινωνίας στην Ένωση σε σχέση με θέματα τα οποία υπόκεινται στις ειδικές υποχρεώσεις με τον ίδιο στόχο που ορίζεται στην οδηγία [2002/58].»

– *Η οδηγία 2002/58*

23 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2002/58, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής και στόχος», ορίζει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία προβλέπει την εναρμόνιση των εθνικών διατάξεων οι οποίες απαιτούνται προκειμένου να διασφαλίζεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, και ιδίως του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και την εμπιστευτικότητα, όσον αφορά την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και να διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και των εξοπλισμών και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην Κοινότητα.

2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εξειδικεύουν και συμπληρώνουν την οδηγία [95/46] για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1. [...]

24 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2002/58, τιτλοφορούμενο «Ορισμοί», περιλαμβάνει στο δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', την ακόλουθη διάταξη:

«Επίσης, ισχύουν και οι ακόλουθοι ορισμοί, βάσει των οποίων νοούνται ως:

[...]

β) “δεδομένα κίνησης”: τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία για τους σκοπούς της διαβίβασης μιας επικοινωνίας σε δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή της χρέωσής της».

25 Το άρθρο 5 της οδηγίας, τιτλοφορούμενο «Απόρρητο των επικοινωνιών», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη κατοχυρώνουν, μέσω της εθνικής νομοθεσίας, το απόρρητο των επικοινωνιών που διενεργούνται μέσω δημόσιου δικτύου επικοινωνιών και των διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και των συναφών δεδομένων κίνησης. Ειδικότερα, απαγορεύουν την ακρόαση, υποκλοπή, αποθήκευση ή άλλο είδος παρακολούθησης ή επιτήρησης των επικοινωνιών και των συναφών δεδομένων κίνησης από πρόσωπα πλην των χρηστών, χωρίς τη συγκατάθεση των ενδιαφερομένων χρηστών, εκτός αν υπάρχει σχετική νόμιμη άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1. Η παρούσα παράγραφος δεν εμποδίζει την τεχνική αποθήκευση, η οποία είναι αναγκαία για τη διαβίβαση επικοινωνίας, με την επιφύλαξη της αρχής του απορρήτου.

2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει οποιαδήποτε επιτρεπόμενη από το νόμο καταγραφή συνδιαλέξεων και των συναφών δεδομένων κίνησης όταν πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια νόμιμης επαγγελματικής πρακτικής με σκοπό την παροχή αποδεικτικών στοιχείων μιας εμπορικής συναλλαγής ή οποιασδήποτε άλλης επικοινωνίας επαγγελματικού χαρακτήρα.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποθήκευση πληροφοριών ή η απόκτηση πρόσβασης σε ήδη αποθηκευμένες πληροφορίες στον τερματικό εξοπλισμό συνδρομητή ή χρήστη επιτρέπεται μόνον εάν ο συγκεκριμένος συνδρομητής ή χρήστης έχει δώσει τη συγκατάθεσή του με βάση σαφείς και εκτενείς πληροφορίες σύμφωνα με την οδηγία [95/46], μεταξύ άλλων για το σκοπό της επεξεργασίας. Τούτο δεν εμποδίζει οιαδήποτε τεχνικής φύσεως αποθήκευση ή πρόσβαση, αποκλειστικός σκοπός της οποίας είναι η διενέργεια της διαβίβασης μιας επικοινωνίας μέσω δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή που είναι απολύτως αναγκαία για να μπορεί ο πάροχος υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας την οποία έχει ζητήσει ρητά ο συνδρομητής ή ο χρήστης να παρέχει τη συγκεκριμένη υπηρεσία.»

26 Το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δεδομένα κίνησης», ορίζει τα εξής:

«1. Τα δεδομένα κίνησης που αφορούν συνδρομητές και χρήστες, τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται από τον πάροχο δημόσιου δικτύου ή διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, πρέπει να απαλείφονται ή να καθίστανται ανώνυμα όταν δεν είναι πλέον απαραίτητα για το σκοπό της μετάδοσης μιας επικοινωνίας, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2, 3 και 5 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 15 παράγραφος 1.

2. Τα δεδομένα κίνησης που είναι απαραίτητα για τη χρέωση των συνδρομητών και την πληρωμή των διασυνδέσεων μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία. Η επεξεργασία αυτή επιτρέπεται μόνον έως το τέλος της χρονικής περιόδου εντός της οποίας δύναται να αμφισβητείται νομίμως ο λογαριασμός ή να επιδιώκεται η πληρωμή.

3. Για την εμπορική προώθηση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή για την παροχή υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας, ο πάροχος διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορεί να επεξεργάζεται τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην απαιτούμενη έκταση και για την απαιτούμενη διάρκεια για αυτή την υπηρεσία ή την εμπορική προώθηση, εφόσον ο συνδρομητής ή ο χρήστης τον οποίο αφορούν δίδει προηγουμένως τη συγκατάθεσή του. Στους χρήστες ή συνδρομητές πρέπει να δίνεται η δυνατότητα να ανακαλούν οποτεδήποτε τη συγκατάθεσή τους για την επεξεργασία των δεδομένων κίνησης.

4. Ο φορέας παροχής υπηρεσιών πρέπει να ενημερώνει τον συνδρομητή ή τον χρήστη σχετικά με τον τύπο των δεδομένων κίνησης που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τη διάρκεια της επεξεργασίας αυτής για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και, πριν από τη χορήγηση της συγκατάθεσης, για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

5. Η επεξεργασία των δεδομένων κίνησης, σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4, πρέπει να περιορίζεται σε πρόσωπα τα οποία ενεργούν υπό την εποπτεία του φορέα παροχής του δημοσίου δικτύου και της διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών και ασχολούνται με τη

διαχείριση της χρέωσης ή της κίνησης, τις απαντήσεις σε ερωτήσεις πελατών, την ανίχνευση της απάτης, την εμπορική προώθηση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή την παροχή υπηρεσίας προστιθέμενης αξίας, και πρέπει να περιορίζεται στα απολύτως αναγκαία για την εξυπηρέτηση των σκοπών αυτών.

6. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 ισχύουν με την επιφύλαξη της δυνατότητας των αρμοδίων φορέων να ενημερώνονται για τα δεδομένα κίνησης σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, με σκοπό την επίλυση διαφορών, ιδίως σχετικά με τη διασύνδεση ή τη χρέωση.»

27 Το άρθρο 15 της οδηγίας 2002/58, τιτλοφορούμενο «Εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας [95/46]», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα για να περιορίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6, στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 έως 4 και στο άρθρο 9 της παρούσας οδηγίας, εφόσον ο περιορισμός αυτός αποτελεί αναγκαίο, κατάλληλο και ανάλογο μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για τη διαφύλαξη της εθνικής ασφάλειας (δηλαδή της ασφάλειας του κράτους), της εθνικής άμυνας, της δημόσιας ασφάλειας, και για την πρόληψη, διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη ποινικών αδικημάτων ή της άνευ αδείας χρησιμοποίησης του συστήματος ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας [95/46]. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη δύνανται, μεταξύ άλλων, να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα που θα προβλέπουν τη φύλαξη δεδομένων για ορισμένο χρονικό διάστημα για τους λόγους που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο. Όλα τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο είναι σύμφωνα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 [ΣΕΕ].»

Το βελγικό δίκαιο

28 Δυνάμει του άρθρου XI.165, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του Wetboek Economisch Recht (κώδικα οικονομικού δικαίου), μόνον ο δημιουργός λογοτεχνικού ή καλλιτεχνικού έργου έχει το δικαίωμα παρουσίασης του έργου στο κοινό με οποιονδήποτε τρόπο, περιλαμβανομένης της διαθέσεως στο κοινό κατά τρόπον ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτό όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

29 Στις 6 Ιουνίου 2019 η Mircom άσκησε ενώπιον του Ondernemingsrechtbank Antwerpen (δικαστηρίου επιχειρήσεων Αμβέρσας, Βέλγιο) αγωγή ζητώντας, μεταξύ άλλων, να διαταχθεί η Telenet να προσκομίσει τα στοιχεία ταυτοποίησης των πελατών της των οποίων οι συνδέσεις με το διαδίκτυο χρησιμοποιήθηκαν για την ανταλλαγή, σε ένα διομότιμο δίκτυο (peer-to-peer) μέσω του πρωτοκόλλου BitTorrent, ταινιών περιλαμβανομένων στον κατάλογο της Mircom.

30 Ειδικότερα, η Mircom διατείνεται ότι διαθέτει χιλιάδες δυναμικές διευθύνσεις IP, που καταγράφηκαν για λογαριασμό της χάρη στο λογισμικό FileWatchBT, από τη Media Protector GmbH, εταιρία εγκατεστημένη στη Γερμανία, κατά τον χρόνο της συνδέσεως των εν λόγω πελατών της Telenet μέσω του λογισμικού ανταλλαγής αρχείων client-BitTorrent.

31 Η Telenet, υποστηριζόμενη από δύο άλλους παρόχους πρόσβασης στο διαδίκτυο εγκατεστημένους στο Βέλγιο, τις Proximus NV και Scarlet Belgium NV, αντικρούει την αγωγή της Mircom.

32 Πρώτον, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως της 14ης Ιουνίου 2017, Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456), που αφορούσε παρουσίαση στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, από τους διαχειριστές διαδικτυακής πλατφόρμας ανταλλαγής αρχείων στο πλαίσιο ενός διομότιμου δικτύου (peer-to-peer), το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν μια τέτοια παρουσίαση στο κοινό μπορεί να πραγματοποιηθεί από κατ' ιδίαν χρήστες ενός τέτοιου δικτύου, καλούμενους «downloaders», οι οποίοι, τηλεφορτώνοντας τμήματα ενός ψηφιακού αρχείου περιλαμβανόμενος έργο προστατευόμενο με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, ταυτόχρονα διαθέτουν τα εν λόγω τμήματα προκειμένου αυτά να αναφορτωθούν από άλλους χρήστες. Συγκεκριμένα, οι χρήστες αυτοί, οι οποίοι ανήκουν σε ομάδα ατόμων που τηλεφορτώνουν, καλούμενη «swarm», καθίστανται με τον τρόπο αυτόν και οι ίδιοι διανομείς («seeders») των ως άνω τμημάτων, όπως και ο

αρχικός και απροσδιόριστος «seeder», στον οποίο οφείλεται η πρώτη διάθεση του αρχείου αυτού στο εν λόγω δίκτυο.

- 33 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ειδικότερα, αφενός, ότι τα τμήματα δεν είναι απλώς μέρη του αρχικού αρχείου, αλλά αυτοτελή κρυπτογραφημένα αρχεία που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθαυτά, και, αφετέρου, ότι, λόγω του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί η τεχνολογία BitTorrent, η αναφόρτωση τμημάτων ενός αρχείου, καλούμενη «seeding», πραγματοποιείται καταρχήν αυτομάτως, ενώ το εν λόγω χαρακτηριστικό δεν μπορεί να εξαλειφθεί παρά μόνο με ορισμένα προγράμματα.
- 34 Ωστόσο, η Mircom ισχυρίζεται ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ακόμη και η τηλεφόρτωση τμημάτων που αντιπροσωπεύουν από κοινού ένα μέρος τουλάχιστον 20 % του όλου αρχείου πολυμέσων, διότι, από το ποσοστό αυτό και πάνω καθίσταται δυνατή η προεπισκόπηση του αρχείου αυτού, έστω αποσπασματικώς και με εξαιρετικά αβέβαιη ποιότητα.
- 35 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν μια επιχείρηση όπως η Mircom μπορεί να απολαύει της προστασίας που παρέχεται από την οδηγία 2004/48, καθόσον η ίδια δεν κάνει πράγματι χρήση των δικαιωμάτων που έχουν παραχωρήσει οι δημιουργοί των επίμαχων ταινιών, αλλά περιορίζεται στο να ζητεί αποζημίωση από φερόμενους ως παραβάτες, ενώ ο τρόπος αυτός ενέργειας δείχνει να ανταποκρίνεται στον ορισμό της έννοιας του «troll του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας» (copyright troll).
- 36 Τρίτον, τίθεται επίσης το ζήτημα κατά πόσον ο τρόπος με τον οποίο η Mircom συνέλεξε τις διευθύνσεις IP είναι, υπό το πρίσμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679, επιτρεπτός.
- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές το Ondernemingsrechtbank Antwerpen (δικαστήριο επιχειρήσεων Αμβέρσας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) α) Μπορεί να θεωρηθεί ως παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 η τηλεφόρτωση αρχείου μέσω διομότιμου δικτύου (peer-to-peer) και η παράλληλη διάθεση τμημάτων αυτού [...] (τα οποία ενίοτε έχουν ιδιαίτερος αποσπασματικό χαρακτήρα σε σχέση με το σύνολο) προκειμένου να πραγματοποιηθεί η αναφόρτωσή τους (“seeding”), καίτοι τα ως άνω επιμέρους τμήματα δεν έχουν αυτοτελή χρησιμότητα;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

- β) Υπάρχει ένα ελάχιστο όριο του οποίου η υπέρβαση να καθιστά το “seeding” των εν λόγω τμημάτων παρουσίαση στο κοινό;
- γ) Ασκεί επιρροή το ενδεχόμενο να πραγματοποιείται το “seeding” αυτομάτως (λόγω της διαμόρφωσης του λογισμικού “client BitTorrent”) και, κατά συνέπεια, εν αγνοία του χρήστη;

2) α) Δύναται πρόσωπο που κατέχει δυνάμει συμβάσεως δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (ή συγγενικά δικαιώματα), το οποίο δεν εκμεταλλεύεται μεν απευθείας τα δικαιώματα αυτά, αλλά απλώς διεκδικεί αποζημίωση έναντι φερόμενων ως παραβατών –με αποτέλεσμα το επιχειρηματικό μοντέλο του να εξαρτάται πλέον από την ύπαρξη πειρατείας και όχι από την καταπολέμησή της–, να απολαύει των ίδιων δικαιωμάτων που παρέχει το κεφάλαιο II της οδηγίας 2004/48 στον δημιουργό ή στον κάτοχο άδειας εκμετάλλευσης που πράγματι προβαίνουν στη συνήθη εκμετάλλευση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας;

- β) Με ποιον τρόπο θα μπορούσε σε μια τέτοια περίπτωση ο κάτοχος άδειας εκμετάλλευσης να θεωρείται ότι υπέστη “ζημία” (κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας 2004/48) λόγω προβολής δικαιώματος;

- 3) Είναι οι συγκεκριμένες περιστάσεις που παρατίθενται στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα κρίσιμης σημασίας στο πλαίσιο της δίκαιης στάθμισης μεταξύ, αφενός, της επιβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και, αφετέρου, των δικαιωμάτων και ελευθεριών που

κατοχυρώνονται στον [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης], όπως ο σεβασμός της ιδιωτικής ζωής και η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως στο πλαίσιο του ελέγχου τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας;

- 4) Δικαιολογείται υπό τις προεκτεθείσες περιστάσεις η συστηματική καταχώριση και εν γένει περαιτέρω επεξεργασία των διευθύνσεων IP ενός “σμήνους seeder” (swarm) (από τον ίδιο τον κάτοχο της άδειας εκμετάλλευσης και από τρίτον που ενεργεί κατ’ εντολήν του) υπό το πρίσμα του κανονισμού [2016/679] και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, [πρώτο εδάφιο,] στοιχείο στ’, αυτού;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 38 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου την οποία θεσπίζει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, στο Δικαστήριο απόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση η οποία να του παρέχει τη δυνατότητα επιλύσεως της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Συγκεκριμένα, αποστολή του Δικαστηρίου είναι η ερμηνεία όλων των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης που έχουν ανάγκη τα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να αποφαινόμενα επί των διαφορών των οποίων επιλαμβάνονται, ακόμη και όταν τα ερωτήματα που υποβάλλουν τα εθνικά δικαστήρια δεν περιέχουν ρητή αναφορά στις εν λόγω διατάξεις (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, *Nederlands Uitgeversverbond και Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 39 Προς τούτο, το Δικαστήριο μπορεί να συναγάγει από το σύνολο των στοιχείων που του παρέχει το εθνικό δικαστήριο, και ιδίως από το σκεπτικό της απόφασης περί παραπομπής, εκείνα τα στοιχεία του δικαίου της Ένωσης τα οποία χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, *Nederlands Uitgeversverbond και Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Εν προκειμένω, με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο, κατ’ ουσίαν, αν η έννοια της «παρουσίασης στο κοινό», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, καλύπτει την ανταλλαγή, στο πλαίσιο ενός διομότιμου δικτύου (peer-to-peer), τμημάτων, ενίοτε ιδιαιτέρως αποσπασματικού χαρακτήρα, ενός αρχείου πολυμέσων που περιλαμβάνει προστατευόμενο έργο. Ωστόσο, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 34 των προτάσεών του, καθόσον η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά δικαιώματα των παραγωγών ταινιών, προκύπτει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ’, της οδηγίας αυτής είναι η διάταξη που μπορεί να έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 41 Στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν έχει εκφράσει διαφορετική βούληση, η έκφραση «διάθεση στο κοινό», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 ως μορφή του αποκλειστικού δικαιώματος των δημιουργών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε «παρουσίαση στο κοινό», και η ταυτόσημη έκφραση που περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, η οποία προσδιορίζει ένα αποκλειστικό δικαίωμα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την ίδια έννοια (βλ., κατ’ αναλογία, απόφαση της 2ας Απριλίου 2020, *Stim και SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 42 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω παρατηρήσεων, το πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να αναδιατυπωθεί υπό την έννοια ότι, με αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι συνιστά διάθεση στο κοινό, κατά την ως άνω διάταξη, η αναφόρτωση από τον τερματικό εξοπλισμό χρήστη διομότιμου δικτύου (peer-to-peer) προς ανάλογο εξοπλισμό άλλων χρηστών του δικτύου αυτού των τμημάτων ενός περιλαμβανόμενου προστατευόμενο έργο αρχείου πολυμέσων τα οποία είχε προηγουμένως τηλεφορτώσει ο εν λόγω χρήστης, μολονότι τα ως άνω τμήματα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν

καθαυτά παρά μόνον από ένα ορισμένο ποσοστό τηλεφόρτωσης και πάνω και μολονότι, λόγω της διαμορφώσεως του λογισμικού ανταλλαγής client-BitTorrent, η αναφόρτωση πραγματοποιείται αυτομάτως από το λογισμικό αυτό.

- 43 Καταρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 48 των προτάσεών του, τα εν λόγω τμήματα δεν είναι μέρη έργων αλλά μέρη αρχείων που περιέχουν τα έργα αυτά, εξυπηρετούν δε τη διαβίβαση των εν λόγω αρχείων με το πρωτόκολλο BitTorrent. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι τα διαβιβαζόμενα τμήματα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν αυτοτελώς δεν ασκεί επιρροή, διότι αυτό που διατίθεται είναι το αρχείο που περιέχει το έργο, δηλαδή το έργο σε ψηφιακή μορφή.
- 44 Συναφώς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 49 των προτάσεών του, η λειτουργία των διομότιμων δικτύων (peer-to-peer) δεν διαφέρει, κατ' ουσίαν, από εκείνη του διαδικτύου γενικά ή, ειδικότερα, του «παγκόσμιου ιστού» (World Wide Web), όπου τα αρχεία που περιέχουν ένα έργο υποδιαιρούνται σε μικρά «πακέτα» δεδομένων που διοχετεύονται μεταξύ του διακομιστή (server) και του πελάτη (client) με τυχαία σειρά και διά διαφορετικής οδού.
- 45 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου, κάθε χρήστης του διομότιμου δικτύου (peer-to-peer) μπορεί να εύκολα να ανασυστήσει το αρχικό αρχείο από τμήματα διαθέσιμα στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές των χρηστών που μετέχουν στην ίδια ομάδα χρηστών («swarm»). Το γεγονός ότι ένας χρήστης ατομικά δεν μπορεί να τηλεφορτώσει το συνολικό αρχικό αρχείο δεν σημαίνει ότι αυτός δεν διαθέτει στα λοιπά μέλη της ομάδας του (peers) τα τμήματα του αρχείου αυτού τα οποία κατόρθωσε να τηλεφορτώσει στον υπολογιστή του και ότι δεν συμβάλλει με τον τρόπο αυτόν στη δημιουργία μιας καταστάσεως στην οποία, εν τέλει, όλοι οι χρήστες που μετέχουν στο «swarm» έχουν πρόσβαση στο σύνολο του αρχείου.
- 46 Για να διαπιστωθεί η ύπαρξη «διάθεσης», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29, σε μια τέτοια κατάσταση δεν απαιτείται να αποδειχθεί ότι ο χρήστης είχε προηγουμένως τηλεφορτώσει έναν αριθμό τμημάτων του οικείου αρχείου που αποτελεί κατώτατο όριο.
- 47 Πράγματι, για να συντρέχει «πράξη παρουσίασης» και, κατά συνέπεια, πράξη διάθεσης αρκεί, σε τελική ανάλυση, το έργο να τίθεται στη διάθεση του κοινού κατά τρόπον ώστε τα πρόσωπα που αποτελούν το κοινό να έχουν πρόσβαση σε αυτό όπου και όταν επιλέγουν τα ίδια, χωρίς να έχει σημασία εάν κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής (πρβλ. απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, σκέψη 20). Η έννοια της «πράξης παρουσίασης» καλύπτει συναφώς κάθε μετάδοση προστατευόμενων έργων, ανεξαρτήτως του χρησιμοποιούμενου τεχνικού μέσου ή της χρησιμοποιούμενης μεθόδου (απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2017, VCAST, C-265/16, EU:C:2017:913, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 48 Επομένως, κάθε πράξη με την οποία ένας χρήστης παρέχει, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του, πρόσβαση σε προστατευόμενα έργα ή σε άλλα προστατευόμενα αντικείμενα μπορεί να συνιστά πράξη διάθεσης κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29 (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2021, VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 49 Εν προκειμένω, προκύπτει ότι κάθε χρήστης του επίμαχου διομότιμου δικτύου (peer-to-peer) που δεν έχει απενεργοποιήσει τη λειτουργία αναφόρτωσης του λογισμικού ανταλλαγής client-BitTorrent αναφορτώνει στο δίκτυο αυτό τα τμήματα αρχείων πολυμέσων τα οποία είχε προηγουμένως τηλεφορτώσει στον υπολογιστή του. Εφόσον προκύπτει, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, ότι οι εμπλεκόμενοι χρήστες του δικτύου αυτού έχουν εγκαταστήσει το εν λόγω λογισμικό παρέχοντας τη συγκατάθεσή τους στη λειτουργία του όντας δεόντως ενημερωμένοι για τα χαρακτηριστικά του, οι χρήστες αυτοί πρέπει να θεωρούνται ότι ενεργούν με πλήρη επίγνωση της συμπεριφοράς τους και των συνεπειών τις οποίες μπορεί να έχει αυτή. Πράγματι, όταν αποδεικνύεται ότι εγκατέστησαν ενεργά ένα τέτοιο λογισμικό, ουδόλως μπορεί να υποστηριχθεί ότι δεν ενήργησαν ηθελημένα επειδή η αναφόρτωση πραγματοποιείται αυτομάτως από το εν λόγω λογισμικό.

- 50 Εφόσον από τις ανωτέρω παρατηρήσεις προκύπτει ότι, με την επιφύλαξη της εξακριβώσεως των πραγματικών περιστατικών στην οποία εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προβεί, η συμπεριφορά των εμπλεκόμενων χρηστών μπορεί να συνιστά πράξη διάθεσης ενός έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου, πρέπει στη συνέχεια να εξεταστεί αν μια τέτοια συμπεριφορά συνιστά διάθεση «στο κοινό», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29.
- 51 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για να υφίσταται «διάθεση στο κοινό», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, τα έργα ή τα λοιπά προστατευόμενα αντικείμενα πρέπει να τίθενται όντως στη διάθεση κοινού, η δε διάθεση πρέπει να απευθύνεται σε ακαθόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών και να προϋποθέτει έναν αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων. Πρέπει εξάλλου η ως άνω διάθεση να πραγματοποιείται με ειδικό τεχνικό τρόπο, διαφορετικό από όσους έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι πρότινος ή, άλλως, σε νέο κοινό, ήτοι κοινό το οποίο δεν είχε ήδη ληφθεί υπόψη από τον κάτοχο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων όταν επέτρεψε την αρχική διάθεση του έργου του ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων στο κοινό (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2021, VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, σκέψεις 31 και 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 52 Όσον αφορά τα διομήτιμα δίκτυα (peer-to-peer), το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η διάθεση στο διαδίκτυο και η διαχείριση πλατφόρμας ανταλλαγής αρχείων η οποία, με ένα ευρετήριο μεταδεδομένων σχετικών με προστατευόμενα έργα και μηχανή αναζήτησης, παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες της εν λόγω πλατφόρμας να εντοπίζουν τα έργα αυτά και να τα ανταλλάσσουν στο πλαίσιο ενός τέτοιου δικτύου συνιστά παρουσίαση στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 (απόφαση της 14ης Ιουνίου 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, σκέψη 48).
- 53 Εν προκειμένω, όπως κατ' ουσίαν διαπίστωσε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 37 και 61 των προτάσεών του, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές των χρηστών αυτών που ανταλλάσσουν το ίδιο αρχείο αποτελούν ένα διομήτιμο δίκτυο (peer-to-peer) κατά κυριολεξία, καλούμενο «swarm», στο οποίο ενεργούν όπως και οι διακομιστές στο πλαίσιο της λειτουργίας του «παγκόσμιου ιστού» (World Wide Web).
- 54 Δεν αμφισβητείται ότι ένα τέτοιο δίκτυο χρησιμοποιείται από σημαντικό αριθμό ατόμων, όπως προκύπτει εξάλλου από τον μεγάλο αριθμό διευθύνσεων IP που έχει καταγράψει η Mircom. Επιπλέον, οι εν λόγω χρήστες δύνανται ανά πάσα στιγμή και ταυτοχρόνως να έχουν πρόσβαση στα προστατευόμενα έργα τα οποία ανταλλάσσονται μέσω της πλατφόρμας.
- 55 Κατά συνέπεια, η ως άνω διάθεση αφορά ακαθόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών και εμπλέκει αρκετά μεγάλο αριθμό ατόμων.
- 56 Εξάλλου, καθόσον εν προκειμένω πρόκειται για έργα που δημοσιοποιούνται χωρίς την άδεια των κατόχων των σχετικών δικαιωμάτων, πρέπει να γίνει επίσης δεκτό ότι υφίσταται διάθεση σε νέο κοινό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Ιουνίου 2017, Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 57 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν διαπιστωνόταν ότι ένα έργο είχε δημοσιευθεί προηγουμένως σε διαδικτυακό τόπο χωρίς περιορισμό που να εμποδίζει τη τηλεφόρτωσή του και με την άδεια του κατόχου του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων, το γεγονός ότι, μέσω ενός διομήτιμου δικτύου (peer-to-peer), χρήστες όπως αυτοί της κύριας δίκης τηλεφόρτωσαν τμήματα του αρχείου που περιλαμβάνουν το εν λόγω έργο σε ιδιωτικό διακομιστή (server), με επακόλουθη αναφόρτωση των εν λόγω τμημάτων στο πλαίσιο του ίδιου δικτύου, σημαίνει ότι οι χρήστες αυτοί διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο στη διάθεση του εν λόγω έργου σε κοινό το οποίο δεν είχε ληφθεί υπόψη από τον κάτοχο των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων επί του έργου όταν αυτός έδωσε άδεια για την αρχική παρουσίαση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, σκέψεις 46 και 47).
- 58 Αν επιτρεπόταν μια τέτοια διάθεση με την αναφόρτωση ενός έργου, χωρίς ο κάτοχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων επ' αυτού να μπορεί να επικαλεστεί τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29, θα διαταρασσόταν η δίκαιη ισορροπία στην οποία αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 31 της οδηγίας αυτής, η οποία

πρέπει να διατηρηθεί στο ψηφιακό περιβάλλον, μεταξύ, αφενός, του συμφέροντος των κατόχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων για την προστασία του δικαιώματός τους διανοητικής ιδιοκτησίας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης), και, αφετέρου, της προστασίας των συμφερόντων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των χρηστών προστατευόμενων αντικειμένων, ειδικότερα δε της προστασίας της ελευθερίας έκφρασης και πληροφόρησης, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη, καθώς και της προστασίας του γενικού συμφέροντος (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2021, VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η διατάραξη της ισορροπίας αυτής, εξάλλου, θα έθιγε τον κύριο σκοπό της οδηγίας 2001/29, που συνίσταται, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 4, 9 και 10 αυτής, στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των κατόχων σχετικών δικαιωμάτων, ώστε αυτοί να μπορούν να λαμβάνουν εύλογη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων, ιδίως στο πλαίσιο διαθέσεώς τους στο κοινό.

- 59 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι συνιστά διάθεση στο κοινό, κατά την ως άνω διάταξη, η αναφόρτωση, από τον τερματικό εξοπλισμό χρήστη διομήτιμου δικτύου (peer-to-peer) προς ανάλογο εξοπλισμό άλλων χρηστών του δικτύου αυτού, των τμημάτων ενός περιλαμβάνοντος προστατευόμενο έργο αρχείου πολυμέσων τα οποία είχε προηγουμένως τηλεφορτώσει ο εν λόγω χρήστης, έστω και αν τα ως άνω τμήματα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθαυτά παρά μόνο από ένα ορισμένο ποσοστό τηλεφόρτωσης και πάνω. Δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι, λόγω της διαμορφώσεως του λογισμικού ανταλλαγής αρχείων client-BitTorrent, η αναφόρτωση πραγματοποιείται αυτομάτως από αυτό, όταν ο χρήστης, από τον τερματικό εξοπλισμό του οποίου πραγματοποιείται η εν λόγω αναφόρτωση, έχει εγκαταστήσει το λογισμικό παρέχοντας τη συγκατάθεσή του για τη λειτουργία του αφού ενημερώθηκε δεόντως για τα χαρακτηριστικά του.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

- 60 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η οδηγία 2004/48 έχει την έννοια ότι πρόσωπο στο οποίο έχουν παραχωρηθεί με σύμβαση ορισμένα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τα οποία ωστόσο δεν εκμεταλλεύεται το ίδιο, περιοριζόμενο στο να ζητεί αποζημίωση από εκείνους που φέρονται ότι τα προσβάλλουν, μπορεί να επωφελείται των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας.
- 61 Το ως άνω ερώτημα πρέπει να νοηθεί ως καλύπτον τρία σκέλη, ήτοι, πρώτον, ένα σκέλος που αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση προσώπου όπως η Mircom για να ζητήσει την εφαρμογή των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας 2004/48, δεύτερον, ένα σκέλος που αφορά το αν ένα τέτοιο πρόσωπο μπορεί να έχει υποστεί ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας, και, τρίτον, ένα σκέλος σχετικό με το παραδεκτό αιτήματος ενημέρωσης του ως άνω προσώπου, δυνάμει του άρθρου 8 της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, αυτής.
- 62 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της Mircom, πρέπει να υπομνησθεί ότι το πρόσωπο που ζητεί την εφαρμογή των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας 2004/48 πρέπει να εμπίπτει σε μία από τις τέσσερις κατηγορίες προσώπων ή οργανισμών που απαριθμούνται στο άρθρο 4, στοιχεία α' έως δ', αυτής.
- 63 Οι ως άνω κατηγορίες περιλαμβάνουν, πρώτον, τους κατόχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, δεύτερον, κάθε άλλο πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί να χρησιμοποιεί τα εν λόγω δικαιώματα, ιδίως τους κατόχους άδειας εκμετάλλευσης, τρίτον, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στους οποίους αναγνωρίζεται συνήθως το δικαίωμα να εκπροσωπούν κατόχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και, τέταρτον, τους οργανισμούς προάσπισης επαγγελματικών συμφερόντων στους οποίους αναγνωρίζεται συνήθως το δικαίωμα να εκπροσωπούν τους κατόχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

- 64 Εντούτοις, σε αντίθεση με τους κατόχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας αυτής, οι τρεις κατηγορίες προσώπων που παρατίθενται στο άρθρο 4, στοιχεία β' έως δ', αυτής πρέπει να έχουν, επιπλέον, άμεσο συμφέρον προς προάσπιση των εν λόγω δικαιωμάτων και ικανότητα διαδίκου, εφόσον το επιτρέπει η εφαρμοστέα νομοθεσία και σύμφωνα με αυτήν (πρβλ. απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, σκέψη 39).
- 65 Εν προκειμένω, αποκλείεται εξ αρχής το ενδεχόμενο να είναι η Mircom οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή οργανισμός προάσπισης επαγγελματικών συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχεία γ' και δ', της οδηγίας 2004/48. Πράγματι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 92 και 93 των προτάσεών του, η Mircom, όπως εκθέτει εξάλλου η ίδια, δεν έχει ως αποστολή τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων των αντισυμβαλλομένων της ή την εξασφάλιση της άμυνας αυτών σε επαγγελματικό επίπεδο, αλλά επιδιώκει αποκλειστικά την αποκατάσταση ζημιών που απορρέουν από προσβολές των εν λόγω δικαιωμάτων.
- 66 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι για τη δραστηριότητα των εν λόγω οργανισμών προβλέπεται εναρμονισμένη ρύθμιση εντός της Ένωσης από την οδηγία 2014/26. Το όνομα όμως της Mircom δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 39 της οδηγίας αυτής.
- 67 Όσον αφορά την ιδιότητα του κατόχου δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48, καθόσον η ως άνω διάταξη δεν απαιτεί ένας τέτοιος δικαιούχος να χρησιμοποιεί πράγματι τα δικαιώματά του διανοητικής ιδιοκτησίας, αυτός δεν μπορεί να αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως λόγω της μη χρήσεως των δικαιωμάτων αυτών.
- 68 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το αιτούν δικαστήριο χαρακτηρίζει τη Mircom ως πρόσωπο στο οποίο έχουν παραχωρηθεί με σύμβαση δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω εταιρία θα πρέπει να μπορεί να επωφεληθεί των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης όπως προβλέπεται από την οδηγία 2004/48 παρά το γεγονός ότι δεν χρησιμοποιεί τα εν λόγω δικαιώματα.
- 69 Εν πάση περιπτώσει, μια εταιρία όπως η Mircom θα μπορούσε εξάλλου να θεωρηθεί ως άλλο πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί να χρησιμοποιεί τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής, καθόσον ούτε η εν λόγω εξουσιοδότηση προϋποθέτει πραγματική χρήση των παραχωρούμενων δικαιωμάτων. Ο χαρακτηρισμός της ως τέτοιου «άλλου προσώπου», κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο β', πρέπει ωστόσο να ελεγχθεί, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 64 της παρούσας αποφάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις της εφαρμοστέας νομοθεσίας, η παραπομπή δε αυτή πρέπει να θεωρηθεί, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, ως αναφερόμενη τόσο στη σχετική εθνική νομοθεσία όσο και, ενδεχομένως, στη νομοθεσία της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, SNB-REACT, C-521/17, EU:C:2018:639, σκέψη 31).
- 70 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος, τούτο αφορά ειδικότερα το γεγονός ότι, εν προκειμένω, η Mircom δεν χρησιμοποιεί και δεν φαίνεται να έχει καμία πρόθεση να χρησιμοποιήσει τα δικαιώματα που απέκτησε επί των επίμαχων στην κύρια δίκη έργων. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η ως άνω μη χρησιμοποίηση των παραχωρηθέντων δικαιωμάτων δημιουργεί αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα ενός τέτοιου προσώπου να υποστεί ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας 2004/48.
- 71 Το ζήτημα αυτό αφορά, όντως, την πραγματική ταυτότητα του ζημιωθέντος ο οποίος έχει υποστεί, εν προκειμένω, ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 13 της ως άνω οδηγίας, εξαιτίας της προσβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ήτοι το αν εκείνος που υπέστη τη ζημία αυτή είναι η Mircom ή οι παραγωγοί των σχετικών ταινιών.
- 72 Ασφαλώς, οι δικαιούχοι των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48, και τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να χρησιμοποιούν τα εν λόγω δικαιώματα, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, στοιχείο β',

αυτής, μπορούν καταρχήν να ζημιωθούν από δραστηριότητες που προσβάλλουν τα δικαιώματα, καθόσον, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 70 των προτάσεων του, οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να εμποδίσουν τη συνήθη εκμετάλλευση των εν λόγω δικαιωμάτων ή και να οδηγήσουν σε μείωση των εξ αυτών εισοδημάτων. Εντούτοις, είναι επίσης δυνατό ένα πρόσωπο να έχει μεν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, αλλά να περιορίζεται όντως στην άσκηση αγωγών αποζημίωσης στο όνομά του και για δικό του λογαριασμό δυνάμει αξιώσεων που του έχουν παραχωρήσει άλλοι κάτοχοι δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

- 73 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά, όπως φαίνεται, ότι η Mircom περιορίζεται στην άσκηση αγωγών ενώπιόν του υπό την ιδιότητα του εκδοχέα, παρέχοντας στους παραγωγούς των εν λόγω ταινιών μια υπηρεσία εισπράξεως απαιτήσεων αποζημίωσης.
- 74 Πρέπει όμως να γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι πρόσωπο περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 4 της οδηγίας 2004/48 περιορίζεται στο να ασκήσει τέτοια αγωγή ως εκδοχέας, δεν είναι ικανό να του στερήσει τη δυνατότητα να επωφεληθεί των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας.
- 75 Πράγματι, μια τέτοια στέρηση θα ήταν αντίθετη προς τον γενικό σκοπό της οδηγίας 2004/48, που είναι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 10 αυτής, ιδίως να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά (πρβλ. απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, σκέψη 23).
- 76 Πρέπει να σημειωθεί, συναφώς, ότι η εκχώρηση απαιτήσεων δεν μπορεί, καθαυτή, να επηρεάζει τη φύση των θιγόμενων δικαιωμάτων, εν προκειμένω, των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας των παραγωγών των σχετικών ταινιών, ιδίως υπό την έννοια ότι θα είχε αντίκτυπο στον προσδιορισμό του αρμόδιου δικαστηρίου ή σε άλλα στοιχεία διαδικαστικής φύσεως, όπως είναι η δυνατότητα να ζητηθεί η εφαρμογή των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης του κεφαλαίου II της οδηγίας 2004/48 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, σκέψεις 35 και 36 και εκεί μνημονομένη νομολογία).
- 77 Κατά συνέπεια, όταν κάτοχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας επιλέγει να αναθέσει σε τρίτους την είσπραξη αποζημιώσεων, προσφεύγοντας στις υπηρεσίες ειδικευμένης επιχείρησης μέσω παραχωρήσεως απαιτήσεων ή μέσω άλλης νομικής πράξεως, δεν θα πρέπει να υφίσταται λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση σε σχέση με την επιφυλασόμενη σε άλλο κάτοχο τέτοιων δικαιωμάτων που επιλέγει να προβάλλει ο ίδιος προσωπικά τα εν λόγω δικαιώματα. Πράγματι, μια τέτοια μεταχείριση θα καθιστούσε λιγότερο ελκυστική την ως άνω ανάθεση σε τρίτους από οικονομικής απόψεως και θα στερούσε, μακροπρόθεσμα, από τους κατόχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας τη δυνατότητα αυτή, η οποία είναι εξάλλου διαδεδομένη σε διάφορους τομείς του δικαίου, όπως σε εκείνον της προστασίας των επιβατών αερομεταφορών, που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).
- 78 Όσον αφορά το τρίτο σκέλος του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες, κατ' ουσίαν, επί του παραδεκτού τού εκ μέρους της Mircom αιτήματος ενημέρωσης, υποβληθέντος δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48, καθόσον η εταιρία αυτή δεν έκανε ουσιαστική χρήση των δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει από τους παραγωγούς των επίμαχων στην κύρια δίκη ταινιών. Επιπλέον, πρέπει να καταστεί σαφές ότι το αιτούν δικαστήριο, αναφερόμενο στη δυνατότητα χαρακτηρισμού της Mircom ως «troll του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας» (copyright troll), θέτει κατ' ουσίαν το ζήτημα της υπάρξεως ενδεχόμενης κατάχρησης δικαιώματος εκ μέρους της Mircom.
- 79 Πρώτον, το αιτούν δικαστήριο φαίνεται να αμφιβάλει αν η Mircom έχει την πρόθεση ασκήσεως αγωγής αποζημίωσης, καθόσον υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι, γενικά, η ίδια περιορίζεται στο να προτείνει εξωδικαστικό συμβιβασμό με μόνο σκοπό να λάβει αποζημίωση κατ' αποκοπήν ύψους 500 ευρώ. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48, το αίτημα ενημέρωσης

πρέπει να υποβάλλεται στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.

- 80 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 113 των προτάσεών του, επιβάλλεται η διαπίστωση, συναφώς, ότι η αναζήτηση εξωδικαστικού συμβιβασμού συνιστά συχνά προϋπόθεση για την άσκηση της αγωγής αποζημιώσεως αυτής καθεαυτήν. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρείται ότι η εν λόγω πρακτική απαγορεύεται στο πλαίσιο του θεσπιζόμενου με την οδηγία 2004/48 συστήματος προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 81 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48, κατ' ορθή ερμηνεία, έχει εφαρμογή σε περίπτωση στην οποία μετά την περάτωση, με τελεσίδικη απόφαση, της διαδικασίας βάσει της οποίας αναγνωρίστηκε η προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, ο αιτών ζητεί, στο πλαίσιο αυτοτελούς διαδικασίας, την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών που προσβάλλουν αυτό το δικαίωμα (απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, σκέψη 28).
- 82 Συναφώς, επιβάλλεται να ακολουθηθεί η ίδια συλλογιστική όσον αφορά μια αυτοτελή διαδικασία που προηγείται της αγωγής αποζημιώσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στο πλαίσιο της οποίας, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/48, ο ενάγων ζητεί από πάροχο πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως η Telenet, που βρέθηκε να παρέχει σε εμπορική κλίμακα υπηρεσίες οι οποίες χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που συνιστούν προσβολή δικαιωμάτων, πληροφορίες που παρέχουν τη δυνατότητα εντοπισμού των πελατών του με σκοπό, ακριβώς, την αποτελεσματική άσκηση αγωγής κατά όσων φέρονται ότι προσέβαλαν τα δικαιώματα.
- 83 Πράγματι, το δικαίωμα ενημέρωσης, το οποίο προβλέπεται από το εν λόγω άρθρο 8, αποσκοπεί να εξασφαλίσει την εφαρμογή στην πράξη του θεμελιώδους δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, το οποίο εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη, και να διασφαλίσει με τον τρόπο αυτόν την αποτελεσματική άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, στο οποίο περιλαμβάνεται και το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας που προστατεύεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του εν λόγω Χάρτη, παρέχοντας στον φορέα δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας τη δυνατότητα να εντοπίσει το πρόσωπο που προσβάλλει το εν λόγω δικαίωμα και να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να προστατεύσει το δικαίωμα αυτό (απόφαση της 9ης Ιουλίου 2020, Constantin Film Verleih, C-264/19, EU:C:2020:542, σκέψη 35).
- 84 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αίτημα ενημέρωσης, όπως αυτό της Mircom, υποβαλλόμενο σε στάδιο προ της ασκήσεως αγωγής, δεν μπορεί να θεωρηθεί απαράδεκτο για τον λόγο αυτόν και μόνο.
- 85 Δεύτερον, το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 ορίζει ότι το αίτημα αυτό πρέπει να είναι αιτιολογημένο και αναλογικό.
- 86 Επιβάλλεται η διαπίστωση, λαμβανομένων υπόψη όσων παρατίθενται στις σκέψεις 70 έως 77 της παρούσας αποφάσεως, ότι τούτο μπορεί να συμβαίνει όταν το κατά το ως άνω άρθρο 8, παράγραφος 1, αίτημα υποβάλλεται από εταιρία στην οποία έχει παραχωρηθεί δυνάμει συμβάσεως σχετικό δικαίωμα από παραγωγούς ταινιών. Εναπόκειται ωστόσο στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει αν το αίτημα, όπως υποβάλλεται συγκεκριμένα από μια τέτοια εταιρία, είναι βάσιμο.
- 87 Τρίτον, αναφερόμενο στην έκφραση «τα τυχόν αδικαιολόγητα κέρδη που αποκόμισε ο παραβάτης», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48, καθώς και στην προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, στο άρθρο 8, παράγραφος 1, και στο άρθρο 9, παράγραφος 2, αυτής, κατά την οποία οι προσβολές πρέπει να διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι ο νομοθέτης της Ένωσης είχε εν προκειμένω προ οφθαλμών περισσότερο μια κατάσταση επιβάλλουσα την κατά διαρθρωτικό τρόπο αντιμετώπιση της διάδοσης της πειρατείας στην αγορά και όχι την προσπάθεια αντιμετώπισης των μεμονωμένων παραβατών.
- 88 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί, αφενός, ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 14 της οδηγίας 2004/48, η προϋπόθεση κατά την οποία οι προσβολές απαιτείται να διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στα μέτρα που αφορούν τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προβλέπονται στο

άρθρο 6 της οδηγίας αυτής, στα σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 8 αυτής και στα προσωρινά και συντηρητικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά και σε πράξεις που δεν τελούνται σε εμπορική κλίμακα.

- 89 Η προϋπόθεση αυτή, όμως, δεν ισχύει για τις αγωγές αποζημιώσεως του ζημιωθέντος κατά κάποιου παραβάτη περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 13 της οδηγίας 2004/48. Κατά συνέπεια, δυνάμει της διατάξεως αυτής, οι μεμονωμένοι παραβάτες μπορούν να υποχρεωθούν να καταβάλουν στον δικαιούχο των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας αποζημίωση αντίστοιχη προς την πραγματική ζημία την οποία εκείνος υπέστη εξαιτίας της προσβολής των δικαιωμάτων του εφόσον επιδόθηκαν στη σχετική δραστηριότητα γνωρίζοντας ή έχοντας εύλογους λόγους να γνωρίζουν ότι αυτή συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων.
- 90 Επιπλέον, στο πλαίσιο αιτήματος ενημέρωσης βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48, η προϋπόθεση κατά την οποία οι προσβολές πρέπει να διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα μπορεί να πληρούται, μεταξύ άλλων, όταν πρόσωπο διαφορετικό από τον φερόμενο ως παραβάτη «διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος».
- 91 Εν προκειμένω, το αίτημα ενημέρωσης της Mircom απευθύνεται, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 82 της παρούσας αποφάσεως, σε πάροχο προσβάσεως στο διαδίκτυο, υπό την ιδιότητά του ως προσώπου που διαπιστώνεται ότι παρέχει, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος.
- 92 Κατά συνέπεια, στη διαφορά της κύριας δίκης, το αίτημα της Mircom έναντι της Telenet, η οποία παρέχει, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται για την προσβολή δικαιώματος, φαίνεται να πληροί την προϋπόθεση που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 90 της παρούσας αποφάσεως.
- 93 Εξάλλου, εν πάση περιπτώσει, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν υφίσταται, εκ μέρους της Mircom κατάχρηση όσον αφορά τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης, κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 2004/48, και να απορρίψει ενδεχομένως την αγωγή που άσκησε η εταιρία αυτή.
- 94 Πράγματι, το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/48 επιβάλλει γενική υποχρέωση μέριμνας ώστε, μεταξύ άλλων, τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που απαιτούνται για τη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ρυθμίζονται με την οδηγία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το κατά το άρθρο 8 αυτής δικαίωμα ενημέρωσης, να είναι θεμιτά και δίκαια, καθώς και να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η αποφυγή της καταχρηστικής χρησιμοποίησής τους.
- 95 Η διαπίστωση όμως μιας τέτοιας καταχρήσεως εμπίπτει πλήρως στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης της κύριας δίκης και, επομένως, υπάγεται στην αρμοδιότητα του αιτούντος δικαστηρίου. Προς τούτο, το δικαστήριο αυτό μπορεί, μεταξύ άλλων, να εξετάσει το μοντέλο λειτουργίας της Mircom, αξιολογώντας τον τρόπο με τον οποίο αυτή προτείνει εξωδικαστικούς συμβιβασμούς στους φερόμενους ως παραβάτες και εξακριβώνοντας αν ασκεί πράγματι αγωγές σε περίπτωση μη αποδοχής συμβιβαστικής λύσεως. Μπορεί επίσης να εξετάσει αν προκύπτει, υπό το πρίσμα του συνόλου των ειδικών περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, ότι η Mircom επιχειρεί στην πραγματικότητα, υπό το πρόσχημα προτάσεων εξωδικαστικού συμβιβασμού λόγω των προβαλλόμενων παρανομιών, να αποκομίσει οικονομικό όφελος απλώς από την ίδια τη συμμετοχή των εμπλεκόμενων χρηστών σε διομότιμο δίκτυο (peer-to-peer) όπως το επίμαχο εν προκειμένω χωρίς να αποσκοπεί συγκεκριμένα στην καταπολέμηση των προσβολών του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας τις οποίες προκαλεί το δίκτυο αυτό.
- 96 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η οδηγία 2004/48 έχει την έννοια ότι πρόσωπο στο οποίο έχουν παραχωρηθεί με σύμβαση ορισμένα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τα οποία ωστόσο δεν εκμεταλλεύεται το ίδιο, περιοριζόμενο στο να ζητεί αποζημίωση από εκείνους που φέρονται ότι τα προσβάλλουν, μπορεί καταρχήν να επωφελείται των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας, εκτός αν διαπιστώνεται, δυνάμει της γενικής υποχρέωσης

που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, αυτής και κατόπιν συνολικής και εμπειριστατωμένης εξετάσεως, ότι τα αιτήματά του είναι καταχρηστικά. Ειδικότερα, αίτημα ενημέρωσης στηριζόμενο στο άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας πρέπει επίσης να απορρίπτεται αν είναι αδικαιολόγητο ή μη σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί του τρίτου και του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος

- 97 Εισαγωγικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, επίμαχες είναι δύο διαφορετικές επεξεργασίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ήτοι μία που έχει ήδη γίνει, σε προγενέστερο στάδιο, από τη Media Protector και για λογαριασμό της Mircom, στο πλαίσιο διομήτιμων δικτύων (peer-to-peer), συνιστάμενη στην καταχώριση των διευθύνσεων IP των χρηστών των οποίων οι συνδέσεις στο διαδίκτυο φέρονται ότι χρησιμοποιήθηκαν, σε δεδομένη χρονική στιγμή, για την αναφόρτωση προστατευόμενων έργων στα δίκτυα αυτά, καθώς και μία άλλη η οποία, κατά τη Mircom, πρέπει να πραγματοποιηθεί σε μεταγενέστερο στάδιο από την Telenet, συνιστάμενη, αφενός, στον προσδιορισμό των χρηστών αυτών μέσω αντιστοιχίσεως μεταξύ των εν λόγω διευθύνσεων IP και εκείνων που είχε προσδώσει την ίδια χρονική στιγμή η Telenet στους εν λόγω χρήστες για να πραγματοποιήσουν την αναφόρτωση και, αφετέρου, στη γνωστοποίηση στη Mircom των ονομάτων και των διευθύνσεων των ίδιων χρηστών.
- 98 Στο πλαίσιο του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ζητεί απάντηση σχετικά με το αν κάτι τέτοιο δικαιολογείται, υπό το πρίσμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679, μόνον όσον αφορά την πρώτη επεξεργασία που είχε ήδη πραγματοποιηθεί.
- 99 Εξάλλου, στο πλαίσιο του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν οι περιστάσεις που εκτίθενται στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα ασκούν επιρροή για την εκτίμηση της ορθής στάθμισης μεταξύ, αφενός, του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και, αφετέρου, της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ειδικότερα κατά την εκτίμηση σχετικά με τον αναλογικό χαρακτήρα.
- 100 Σε περίπτωση όμως που, στηριζόμενο στις απαντήσεις του Δικαστηρίου στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο διαπιστώσει ότι το αίτημα ενημέρωσης της Mircom πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, αυτής, πρέπει να συναχθεί ότι, με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679 έχει την έννοια ότι αποκλείει τη δεύτερη επεξεργασία σε μεταγενέστερο στάδιο, όπως περιγράφεται στη σκέψη 97 της παρούσας αποφάσεως, μολονότι το αίτημα αυτό ικανοποιεί τις εν λόγω προϋποθέσεις.
- 101 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω παρατηρήσεων και σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 38 και 39 της παρούσας αποφάσεως, το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να αναδιατυπωθούν υπό την έννοια ότι, με αυτά, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται, αφενός, στη συστηματική καταχώριση από τον κάτοχο δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας καθώς και από τρίτο που ενεργεί για λογαριασμό του των διευθύνσεων IP των χρηστών διομήτιμων δικτύων (peer-to-peer) των οποίων οι συνδέσεις με το διαδίκτυο φέρονται ότι χρησιμοποιήθηκαν για δραστηριότητες που συνιστούν προσβολή των δικαιωμάτων και, αφετέρου, στη γνωστοποίηση των ονομάτων και των ταχυδρομικών διευθύνσεων των χρηστών αυτών στον εν λόγω δικαιούχο ή σε τρίτον, προκειμένου να του δοθεί η δυνατότητα να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι προκάλεσαν οι εν λόγω χρήστες.
- 102 Πρώτον, όσον αφορά την επίμαχη στην κύρια δίκη επεξεργασία σε προγενέστερο στάδιο, πρέπει να υπομνησθεί ότι δυναμική διεύθυνση IP αποθηκευθείσα από τον φορέα παροχής υπηρεσιών πολυμέσων κατά την επίσκεψη προσώπου σε ιστότοπο τον οποίο ο εν λόγω φορέας καθιστά προσβάσιμο στο κοινό αποτελεί, έναντι του φορέα αυτού, δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 1, του κανονισμού 2016/679, όταν έχει στη διάθεσή του νόμιμα μέσα βάσει των οποίων μπορεί

να εξακριβωθεί η ταυτότητα του οικείου προσώπου χάρη στις πρόσθετες πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του ο πάροχος υπηρεσιών προσβάσεως στο διαδίκτυο του εν λόγω προσώπου (απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, σκέψη 49).

- 103 Κατά συνέπεια, η καταχώριση τέτοιων διευθύνσεων για μεταγενέστερη χρήση στο πλαίσιο άσκησης αγωγών συνιστά επεξεργασία κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 2, του κανονισμού 2016/679.
- 104 Τούτο συμβαίνει επίσης στην περίπτωση της Mircom, για λογαριασμό της οποίας η Media Protector συλλέγει τις διευθύνσεις IP, εφόσον διαθέτει νόμιμο μέσο εξακρίβωσης της ταυτότητας των κατόχων συνδέσεων με το διαδίκτυο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48.
- 105 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ως άνω κανονισμού, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι σύννομη μόνον εάν και στον βαθμό που είναι απαραίτητη για τους σκοπούς των έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τρίτος, εκτός εάν έναντι των συμφερόντων αυτών υπερισχύουν το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων που επιβάλλουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως εάν το υποκείμενο των δεδομένων είναι παιδί.
- 106 Ως εκ τούτου, η διάταξη αυτή προβλέπει τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη σύννομη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και δη, πρώτον, την επιδίωξη εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του υπευθύνου της επεξεργασίας ή τρίτου, δεύτερον, την αναγκαιότητα της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου εννόμου συμφέροντος και, τρίτον, την προϋπόθεση ότι δεν προέχουν τα συμφέροντα ή οι ελευθερίες και τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσώπου το οποίο αφορά η προστασία των δεδομένων (πρβλ., όσον αφορά το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 28).
- 107 Δεδομένου ότι ο κανονισμός 2016/679 κατάργησε και αντικατέστησε την οδηγία 95/46 και ότι οι κρίσιμες διατάξεις του κανονισμού έχουν περιεχόμενο κατ' ουσίαν ταυτόσημο προς εκείνο των κρίσιμων διατάξεων της ως άνω οδηγίας, η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την εν λόγω οδηγία έχει επίσης εφαρμογή, καταρχήν, όσον αφορά τον κανονισμό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2020, Sonaecom, C-42/19, EU:C:2020:913, σκέψη 29).
- 108 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την επιδίωξη εννόμου συμφέροντος, και με την επιφύλαξη των εξακρίβωσεων στις οποίες εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προβεί στο πλαίσιο του δευτέρου ερωτήματος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι είναι έννομο το συμφέρον του υπευθύνου επεξεργασίας ή τρίτου να αποκτήσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προσώπου το οποίο φέρεται ότι προκάλεσε ζημία στην περιουσία του, προκειμένου να εναγάγει το πρόσωπο αυτό ζητώντας αποζημίωση. Η ως άνω ανάλυση επιρρωννύεται από το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχεία ε' και στ', του κανονισμού 2016/679, το οποίο προβλέπει ότι η απαγόρευση της επεξεργασίας ορισμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία αποκαλύπτει, μεταξύ άλλων, στοιχεία αφορώντα τη σεξουαλική ζωή ή τον γενετήσιο προσανατολισμό φυσικού προσώπου δεν ισχύει όταν η επεξεργασία αφορά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία έχουν προδήλως δημοσιοποιηθεί από υποκείμενο των δεδομένων ή είναι απαραίτητη, μεταξύ άλλων, για τη θεμελίωση, την άσκηση ή την υποστήριξη νομικών αξιώσεων (πρβλ., όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46, απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 29).
- 109 Συναφώς, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 131 των προτάσεών του, η είσπραξη νομότυπων απαιτήσεων μπορεί να συνιστά έννομο συμφέρον που να δικαιολογεί την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679 (βλ. κατ' αναλογία, όσον αφορά την οδηγία 2002/58, απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, Probst, C-119/12, EU:C:2012:748, σκέψη 19).
- 110 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την αναγκαιότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου εννόμου συμφέροντος, υπενθυμίζεται ότι οι παρεκκλίσεις και οι περιορισμοί της αρχής της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν πρέπει να υπερβαίνουν το αυστηρώς αναγκαίο μέτρο (απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 30). Η προϋπόθεση αυτή μπορεί να πληρούται, εν

προκειμένω, καθόσον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 97 των προτάσεών του, ο εντοπισμός του κατόχου της συνδέσεως συχνά είναι δυνατός μόνο βάσει της διευθύνσεως IP και των πληροφοριών που παρέχει ο πάροχος πρόσβασης στο διαδίκτυο.

- 111 Τέλος, όσον αφορά την προϋπόθεση της σταθμίσεως των επίμαχων αντιτιθέμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων, η προϋπόθεση αυτή εξαρτάται, καταρχήν, από τις συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε περιπτώσεως (απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει τις ειδικές αυτές περιστάσεις.
- 112 Συναφώς, οι μηχανισμοί που καθιστούν δυνατή την εξεύρεση της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων εμπλεκομένων δικαιωμάτων και συμφερόντων περιλαμβάνονται στον ίδιο τον κανονισμό 2016/679 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2008, Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 113 Εξάλλου, καθόσον τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης της κύριας δίκης εμπίπτουν, όπως φαίνεται, τόσο στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2016/679 όσο και σε εκείνο της οδηγίας 2002/58, δεδομένου ότι οι υπό επεξεργασία διευθύνσεις IP αποτελούν, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 102 της παρούσας αποφάσεως, τόσο δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα όσο και δεδομένα κίνησης (πρβλ. απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, La Quadrature du Net κ.λπ., C-511/18, C-512/18 και C-520/18, EU:C:2020:791, σκέψη 152), πρέπει να εξακριβωθεί αν για την εκτίμηση του επιτρεπτού μιας τέτοιας επεξεργασίας πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει η οδηγία αυτή.
- 114 Πράγματι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/58, σε συνδυασμό με το άρθρο 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/679, οι διατάξεις της οδηγίας εξειδικεύουν και συμπληρώνουν τον κανονισμό με σκοπό την εναρμόνιση των εθνικών διατάξεων που απαιτούνται προκειμένου μεταξύ άλλων να διασφαλίζεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, ιδίως του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (πρβλ. αποφάσεις της 2ας Οκτωβρίου 2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, σκέψη 31, καθώς και της 6ης Οκτωβρίου 2020, La Quadrature du Net κ.λπ., C-511/18, C-512/18 και C-520/18, EU:C:2020:791, σκέψη 102).
- 115 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, τα κράτη μέλη απαγορεύουν την ακρόαση, υποκλοπή, αποθήκευση ή άλλο είδος παρακολούθησης ή επιτήρησης των επικοινωνιών και των συναφών δεδομένων κίνησης από άλλα πρόσωπα πλην των χρηστών χωρίς τη συγκατάθεση των ενδιαφερομένων χρηστών, εκτός αν υπάρχει σχετική νόμιμη άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας. Εξάλλου, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, τα δεδομένα κίνησης που αφορούν συνδρομητές και χρήστες, τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται από τον πάροχο δημόσιου δικτύου ή διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, πρέπει να απαλείφονται ή να καθίστανται ανώνυμα όταν δεν είναι πλέον απαραίτητα για τον σκοπό της μετάδοσης μιας επικοινωνίας, με την επιφύλαξη, ιδίως, του άρθρου 15, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας.
- 116 Το ως άνω άρθρο 15, παράγραφος 1, ολοκληρώνει την απαρίθμηση των εξαιρέσεων από την υποχρέωση διασφάλισης του απορρήτου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αναφερόμενο ρητώς στο άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46, που αντιστοιχεί, κατ' ουσίαν, στο άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, το οποίο προβλέπει πλέον τη δυνατότητα τόσο του δικαίου της Ένωσης όσο και του δικαίου του κράτους μέλους που ισχύει έναντι του υπευθύνου της επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία αντ' αυτού να περιορίζουν, μέσω νομοθετικών μέτρων, την υποχρέωση διασφάλισης του απορρήτου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών εφόσον ο περιορισμός αυτός σέβεται την ουσία των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αποτελεί αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για τη διασφάλιση, ιδίως, της προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών άλλων προσώπων, καθώς και για την ικανοποίηση αξιώσεων αστικού δικαίου (πρβλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2008, Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψη 53).

- 117 Επιπλέον, το γεγονός ότι το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού αυτού αναφέρεται πλέον ρητώς στην ικανοποίηση αξιώσεων αστικού δικαίου πρέπει να ερμηνευθεί ως έκφραση της βουλήσεως του νομοθέτη της Ένωσης να επιβεβαιώσει τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η προστασία του δικαιώματος της ιδιοκτησίας και οι καταστάσεις στις οποίες οι δημιουργοί επιδιώκουν την εξασφάλιση της εν λόγω προστασίας στο πλαίσιο αστικής δίκης ουδέποτε αποκλείονταν από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 (πρβλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2008, *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψη 53).
- 118 Κατά συνέπεια, για να μπορεί να θεωρηθεί σύννομη, καθόσον πληροί τις προϋποθέσεις του κανονισμού 2016/679, επεξεργασία όπως η καταχώριση των διευθύνσεων IP των προσώπων των οποίων οι συνδέσεις με το διαδίκτυο χρησιμοποιήθηκαν για την αναφόρτωση τμημάτων αρχείων που περιλαμβάνουν προστατευόμενα έργα σε διομότιμα δίκτυα (peer-to-peer), με σκοπό την υποβολή αιτήματος ανακοινώσεως των ονομάτων και των ταχυδρομικών διευθύνσεων των κατόχων των εν λόγω διευθύνσεων IP, πρέπει να ελέγχεται ειδικότερα αν η επεξεργασία αυτή είναι σύμφωνη προς τις ως άνω διατάξεις της οδηγίας 2002/58, καθόσον η τελευταία συγκεκριμενοποιεί, για τους χρήστες των μέσων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τα θεμελιώδη δικαιώματα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (πρβλ. απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, *La Quadrature du Net* κ.λπ., C-511/18, C-512/18 και C-520/18, EU:C:2020:791, σκέψη 109).
- 119 Ελλείπει όμως διευκρινίσεων, στην απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου, σχετικών με τη νομική βάση για την πρόσβαση της *Mircom* στις διευθύνσεις IP τις οποίες διατηρεί η *Telenet*, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να παράσχει στο αιτούν δικαστήριο χρήσιμες κατευθυντήριες οδηγίες όσον αφορά το αν επεξεργασία όπως αυτή που πραγματοποιήθηκε σε προγενέστερο στάδιο, συνιστάμενη στην καταχώριση των εν λόγω διευθύνσεων IP, προσβάλλει τα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα, λαμβανομένων υπόψη των κανόνων της οδηγίας 2002/58 και της προϋποθέσεως περί σταθμίσεως των αντικρουόμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προβεί σε ανάλυση της κρίσιμης εθνικής ρυθμίσεως υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, ειδικότερα βάσει των άρθρων 5, 6 και 15 της οδηγίας 2002/58.
- 120 Δεύτερον, όσον αφορά την επεξεργασία σε μεταγενέστερο στάδιο από την *Telenet*, που συνίσταται στον εντοπισμό των προσώπων που είχαν τις ως άνω διευθύνσεις IP και στην ανακοίνωση στη *Mircom* των ονομάτων και των ταχυδρομικών τους διευθύνσεων, πρέπει να σημειωθεί ότι αίτημα, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48, που περιορίζεται στη γνωστοποίηση των ονομάτων και των διευθύνσεων των χρηστών οι οποίοι εμπλέκονται σε δραστηριότητες που προσβάλλουν δικαιώματα είναι σύμφωνο προς τον σκοπό επιτεύξεως δίκαιης ισορροπίας μεταξύ του δικαιώματος ενημέρωσης των κατόχων δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και του δικαιώματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών (πρβλ. απόφαση της 9ης Ιουλίου 2020, *Constantin Film Verleih*, C-264/19, EU:C:2020:542, σκέψεις 37 και 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 121 Πράγματι, τέτοια δεδομένα σχετικά με την ταυτότητα των χρηστών μέσω ηλεκτρονικών επικοινωνιών κανονικά δεν είναι αφ' εαυτών ικανά να αποκαλύψουν την ημερομηνία, την ώρα, τη διάρκεια και τους αποδέκτες των πραγματοποιηθεισών επικοινωνιών, ούτε τις τοποθεσίες στις οποίες πραγματοποιήθηκαν οι επικοινωνίες αυτές ή τη συχνότητά τους με ορισμένα πρόσωπα κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, με αποτέλεσμα να μην παρέχουν, πέραν των στοιχείων επικοινωνίας των χρηστών αυτών, όπως είναι η ταυτότητά τους και οι διευθύνσεις τους, καμία πληροφορία σχετική με τις συγκεκριμένες επικοινωνίες και, κατά συνέπεια, με την ιδιωτική τους ζωή. Επομένως, η επέμβαση την οποία συνεπάγεται μέτρο το οποίο αφορά τα δεδομένα αυτά δεν μπορεί, καταρχήν, να χαρακτηριστεί σοβαρή [πρβλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2021, *Prokuratuur* (Προϋποθέσεις πρόσβασης σε δεδομένα σχετιζόμενα με ηλεκτρονικές επικοινωνίες), C-746/18, EU:C:2021:152, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 122 Τούτου δοθέντος, στην υπόθεση της κύριας δίκης, το αίτημα ενημέρωσης της *Mircom* προϋποθέτει ότι η *Telenet* θα προβεί σε αντιστοίχιση μεταξύ των δυναμικών διευθύνσεων IP που καταχωρίστηκαν για λογαριασμό της *Mircom* και εκείνων που είχε προσδώσει η *Telenet* στους εν λόγω χρήστες, οι οποίες κατέστησαν δυνατή τη συμμετοχή τους στο επίμαχο διομότιμο δίκτυο (peer-to-peer).
- 123 Κατά συνέπεια, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 113 της παρούσας αποφάσεως, το αίτημα αυτό αφορά επεξεργασία δεδομένων κίνησης. Το δικαίωμα προστασίας των

- δεδομένων αυτών, που απονέμεται στα πρόσωπα περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48, αποτελεί μέρος του θεμελιώδους δικαιώματος κάθε προσώπου προς διασφάλιση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, όπως εγγυάται το άρθρο 8 του Χάρτη και ο κανονισμός 2016/679, και όπως το δικαίωμα αυτό διευκρινίζεται και συμπληρώνεται με την οδηγία 2002/58 (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, σκέψη 30).
- 124 Πράγματι, η εφαρμογή μέτρων προβλεπόμενων από την οδηγία 2004/48 δεν μπορεί να θίγει τον κανονισμό 2016/679 και την οδηγία 2002/58 (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, σκέψη 32).
- 125 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/48, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να προβλέπουν υποχρέωση διαβίβασης σε ιδιώτες προσωπικών δεδομένων για να καταστεί δυνατή η άσκηση, ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, αγωγών κατά προσβολών του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά ομοίως δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προβλέπουν μια τέτοια υποχρέωση (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Απριλίου 2012, *Bonnier Audio κ.λπ.*, C-461/10, EU:C:2012:219, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, καθώς και της 4ης Μαΐου 2017, *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 34).
- 126 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, όπως και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, ούτε το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679 ούτε το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο στ', αυτού, έστω και αν πρόκειται για διατάξεις που ισχύουν άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, δυνάμει του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, περιλαμβάνουν υποχρέωση των τρίτων, όπως οι πάροχοι πρόσβασης στο διαδίκτυο, να γνωστοποιούν σε ιδιώτες, ως αποδέκτες κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 9, του εν λόγω κανονισμού, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προκειμένου να καθιστούν δυνατή την άσκηση αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων κατά προσβολών του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά περιορίζονται στη ρύθμιση του ζητήματος του επιτρεπτού της επεξεργασίας από τον ίδιο τον υπεύθυνο της επεξεργασίας ή από τρίτο, κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 10, του εν λόγω κανονισμού.
- 127 Ως εκ τούτου, πάροχος πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως η Telenet, δεν θα μπορούσε να υποχρεωθεί να προβεί σε μια τέτοια γνωστοποίηση παρά μόνο βάσει μέτρου, προβλεπόμενου στο άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, περιορίζοντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 5 και 6 αυτής.
- 128 Καθόσον η απόφαση περί παραπομπής δεν περιλαμβάνει καμία σχετική ένδειξη, το αιτούν δικαστήριο θα πρέπει να εξακριβώσει τη νομική βάση τόσο της διατηρήσεως από την Telenet των διευθύνσεων IP των οποίων τη γνωστοποίηση ζητεί η Mircom όσο και της ενδεχόμενης προσβάσεως της Mircom στις διευθύνσεις αυτές.
- 129 Πράγματι, κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2002/58, η διατήρηση των διευθύνσεων IP από τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών πέραν της διάρκειας εκχώρησης των δεδομένων αυτών δεν είναι, καταρχήν, αναγκαία για την τιμολόγηση των επίμαχων υπηρεσιών, οπότε η διαπίστωση των αδικημάτων που διαπράττονται μέσω διαδικτύου μπορεί, εξ αυτού του λόγου, να καθίσταται αδύνατη χωρίς νομοθετικό μέτρο βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 (πρβλ. απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, *La Quadrature du Net κ.λπ.*, C-511/18, C-512/18 και C-520/18, EU:C:2020:791, σκέψη 154).
- 130 Όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 104 των προτάσεών του, αν θεωρηθεί αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η διατήρηση των διευθύνσεων IP στο πλαίσιο ενός τέτοιου νομοθετικού μέτρου ή, τουλάχιστον, η χρήση τους για σκοπούς άλλους πλην εκείνων που κρίθηκαν σύνομοι με την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, *La Quadrature du Net κ.λπ.* (C-511/18, C-512/18 και C-520/18, EU:C:2020:791), το επίμαχο στην κύρια δίκη αίτημα ενημέρωσης καθίσταται άνευ αντικειμένου.
- 131 Αν προκύψει από τον έλεγχο του αιτούντος δικαστηρίου ότι υφίστανται εθνικά νομοθετικά μέτρα, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, τα οποία περιορίζουν το περιεχόμενο των κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 της οδηγίας αυτής και τα οποία θα

μπορούσαν βασίμως να έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, και αν υποθεθεί ότι προκύπτει επίσης, βάσει των ερμηνευτικών στοιχείων που παρέσχε το Δικαστήριο με το σύνολο των προηγούμενων σκέψεων της παρούσας αποφάσεως, ότι η Mircom νομιμοποιείται ενεργητικώς και ότι το αίτημά της προς ενημέρωση είναι δικαιολογημένο, αναλογικό και μη καταχρηστικό, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ως άνω επεξεργασία είναι σύννομη, κατά την έννοια του κανονισμού 2016/679.

- 132 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο τρίτο και στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού 2016/679, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, καταρχήν, ούτε στη συστηματική καταχώριση, από τον κάτοχο δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας καθώς και από τρίτον που ενεργεί για λογαριασμό του, των διευθύνσεων IP των χρηστών διομήτιμων δικτύων (peer-to-peer) των οποίων οι συνδέσεις με το διαδίκτυο φέρονται ότι χρησιμοποιήθηκαν για δραστηριότητες που συνιστούν προσβολή των δικαιωμάτων ούτε στη γνωστοποίηση των ονομάτων και των ταχυδρομικών διευθύνσεων των χρηστών αυτών στον εν λόγω δικαιούχο ή σε τρίτον, προκειμένου να του δοθεί η δυνατότητα να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι προκάλεσαν οι εν λόγω χρήστες, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι σχετικές πρωτοβουλίες και τα αιτήματα του δικαιούχου ή ενός τέτοιου τρίτου είναι δικαιολογημένα, αναλογικά και μη καταχρηστικά και έχουν ως νομική βάση εθνικό νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, το οποίο περιορίζει το περιεχόμενο των κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 της οδηγίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 133 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι συνιστά διάθεση στο κοινό, κατά την ως άνω διάταξη η αναφόρτωση, από τον τερματικό εξοπλισμό χρήστη διομήτιμου δικτύου (peer-to-peer) προς ανάλογο εξοπλισμό άλλων χρηστών του δικτύου αυτού, των τμημάτων ενός περιλαμβανόμενου προστατευόμενου έργου αρχείου πολυμέσων τα οποία είχε προηγουμένως τηλεφορτώσει ο εν λόγω χρήστης, έστω και αν τα ως άνω τμήματα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθαυτά παρά μόνο από ένα ορισμένο ποσοστό τηλεφόρτωσης και πάνω. Δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι, λόγω της διαμορφώσεως του λογισμικού ανταλλαγής αρχείων client-BitTorrent, η ως άνω αναφόρτωση πραγματοποιείται αυτομάτως από αυτό, όταν ο χρήστης, από τον τερματικό εξοπλισμό του οποίου πραγματοποιείται η εν λόγω αναφόρτωση, έχει εγκαταστήσει το λογισμικό παρέχοντας τη συγκατάθεσή του για τη λειτουργία του αφού ενημερώθηκε δεόντως για τα χαρακτηριστικά του.
- 2) Η οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, έχει την έννοια ότι πρόσωπο στο οποίο έχουν παραχωρηθεί με σύμβαση ορισμένα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τα οποία ωστόσο δεν εκμεταλλεύεται το ίδιο, περιοριζόμενο στο να ζητεί αποζημίωση από εκείνους που φέρονται ότι τα προσβάλλουν, μπορεί καταρχήν να επωφελείται των μέτρων, των διαδικασιών και των μέτρων αποκατάστασης που προβλέπονται στο κεφάλαιο II της οδηγίας, εκτός αν διαπιστώνεται, δυνάμει της γενικής υποχρεώσεως που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, αυτής και κατόπιν συνολικής και εμπειριστατωμένης εξετάσεως, ότι τα αιτήματά του είναι καταχρηστικά. Ειδικότερα, αίτημα ενημέρωσης στηριζόμενο στο άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας πρέπει επίσης να

απορρίπτεται αν είναι αδικαιολόγητο ή μη σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία [της] ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, καταρχήν, ούτε στη συστηματική καταχώριση, από τον κάτοχο δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας καθώς και από τρίτον που ενεργεί για λογαριασμό του, των διευθύνσεων IP των χρηστών διομότιμων δικτύων (peer-to-peer) των οποίων οι συνδέσεις με το διαδίκτυο φέρονται ότι χρησιμοποιήθηκαν για δραστηριότητες που συνιστούν προσβολή των δικαιωμάτων ούτε στη γνωστοποίηση των ονομάτων και των ταχυδρομικών διευθύνσεων των χρηστών αυτών στον εν λόγω δικαιούχο ή σε τρίτον, προκειμένου να του δοθεί η δυνατότητα να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι προκάλεσαν οι εν λόγω χρήστες, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι σχετικές πρωτοβουλίες και τα αιτήματα του δικαιούχου ή ενός τέτοιου τρίτου είναι δικαιολογημένα, αναλογικά και μη καταχρηστικά και έχουν ως νομική βάση εθνικό νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, το οποίο περιορίζει το περιεχόμενο των κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 της ως άνω τροποποιηθείσας οδηγίας.

(υπογραφές)

---

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.